

RODOWIC (2) *sb m*

[**rodowic**], **rodowicz** *a.* rodowic (2).

Oba o prawdopodobnie jasne (tak Cn).

sg N rodowic (1). ◇ [A rodowica.] ◇ I rodowic(e)m (1). ◇ [pl N rodowicy. ◇ D rodowic(o)m. ◇ I rodowicami.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

1. [**Człowiek tu urodzony, zamieszkały, tubylec**: Indigena, ein einlendifcher/ hiehifcher P. Rodowic/ náfziniec. *Volck* 249, 703, Xxx2v.

a. *Chłop urodzony w czyichś dobrach*: A p. Januszowi Zarembie dostała się [połać] na północy z tymi kmieciami, [...] także i z rodowicami i dobry swemi wszytkiemi, tak jako są osiedli. *InwSzlachKal 1576 nr 35*; Dostały się też temuż Januszowi place puste tejeże połaci i ogrodnicy [...], także z rodowicami, z ogrody i inszymi wszytkimi dobrami swemi. *InwSzlachKal 1578 nr 35, 1578 nr 35*. Wyrażenie: »własny rodowic«: Płacze Duch y powiedá/ że Pan Iwan z dworzany/ Włałnym fwym rodowicom/ y cudzym też poddanym [...]/ gwałt wyrządzą y trápi *NeothAcros B.*]

2. *Człowiek skądś pochodzący, gdzieś urodzony [skąd]* (2): pyśfal mv the lifthi Mandos zmyafteczka bilfz rodowycz piśfarzs zyemyany na Pethfchtok rzeczzonego *LibMal 1553/176v*; Item zeznal ze stemze olbrichtem Mynczarzem thak rok a zmarczinem zlothnykyem skrolyewcza rodowyczem [...], wegdanfkv yednemv angielfczikowy vkradli klode salyetry *LibMal 1554/185v*.

3. [**Potomek [czyj]**: tego [króla Ludwika Węgierskiego] kořteczki y wdzięczna pámiątká niechay was dziś wfzech vpomina y prośi/ ábyście rodowicá iego powinnego y blifkiego tą zacnością Krolewfką vcźčili y ozdobili *BielKron 1597 691.*]

4. [**Człowiek dobrze urodzony, z wysokiego rodu**: Iednák Spytek Milfztyńfki Leliwczyk/ y Dzierzek Rytwiánfki Iałtrzębiec/ opárli fie o to [tj. koronację Władysława syna Jagielły]: á ludzie to byli rodowicy y możni. *BielKron 1597 348.*]

Cf [**NIERODOWIC**], **RODAK**, **RODOWIT**, [**RODOWNIK**], **RODZIC**

LWil